

kunde komme til at bruge den anden Plan, den, som Ministeriet har forelagt. Det er vedtaget, at der skal bygges et Dobbeltspor fra Aarhus til Hasselager; Udgiften dertil skal afholdes i 3 Finansaar, og næste Aar er, saa vidt jeg husker, det sidste. Om et Aar vil altsaa Dobbeltsporet ind til Aarhus Hovedbanegaard være færdigt; men saa skal der ikke betales noget af Anlægs-summen hertil. Derimod skal der betales det samme Beløb, 100,000 Kr., ved Etableringen af den Plan, den højtærede Minister har forelagt, idet man ellers ikke har Dobbeltspor fra Tilknytningspunktet ude Syd for Mølleengen. Jeg synes, at Sagen i sig selv er saa simpel, at den højtærede Minister, der jo ikke er uvant med at regne med Penge, maatte kunne se, at dette Forhold er til Stede.

Hvad angaar Bundforholdene i Mølleengen, som baade den højtærede Minister og flere ærede Medlemmer har omtalt, skal jeg bemærke, at man kan ikke sammenligne dem med Opfyldningerne ude mod Øst efter den Plan, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har foreslaaet. Forholdet er nemlig dette, at der er meget dybere blød Bund i Mølleengen end ude mod Øst ved Havnen. Det sidste Sted vil der i det højeste blive en Dybde af 12—14 Fod, medens der mange Steder i Mølleengen er en Dybde af over 30 Fod, inden man kommer til den faste Bund. Og endelig er der den Ting at sige, at den Fyldmasse, man vil faa at lægge ude ved Østbanegaarden, bliver af en ganske anden Værdi end store Masser af det Dynd, som findes i Mølleengen. Forholdene vil blive langt lettere at ordne paa opfyldt Grund ude Øst for Havnen, end de kan blive i Mølleengen. For øvrigt har jeg om dette Spørgsmaal udtalt i Gaar, at det er ikke nok, at man kan fundere under Bygningerne, saaledes at de ikke synker. Det indrømmer jeg, man kan; det er et Pengespørgsmaal og ikke andet. Men selv om man kan det, vil der opstaa det Forhold, at medens Bygningen staa fast, vil Grunden udenom synke Tid efter anden ved den Brug, der bliver gjort af den; den Belastning, der kommer paa alle Omgivelserne, vil trykke Dyndet sammen, saaledes at der idelig vil være noget at koste paa at højne det Plan, Grunden ligger i.

Den højtærede Minister udtalte, at det var rigtigt, at den Plan, som jeg har udkastet, vilde være billigere at gennemføre end Regeringsforslaget, og han nævnede, at den vil være godt og vel 1 Mill. Kr. billigere.

Naar man bruger Statsbanernes egne Tal, og det har jeg gjort i Betænkningen, vil man se, at Forskellen vil være aldeles bestemt 2 Mill., og saa indser jeg egentlig ikke, hvorfor man staaer og siger: godt og vel 1 Mill. De Tal, jeg har benyttet, er ikke mine egne Tal, men Generaldirektionens, og de siger altsaa 2 Mill.; hvis jeg skal bruge mine egne Tal, som jeg anser for at være mere rigtige end Generaldirektionens, bliver Forskellen 2½ Mill. Kr. Den højtærede Minister har i Dag omtalt Beregningen af Brobygningen, og jeg indrømmer, at hvis man endelig er rig og gerne vil solde med Penge, og man skal bygge en Bro af den Art, her er Tale om, er det meget let at anvende ½ Mill. Kr. dertil. Men hvis man ikke er meget rig, hvis man i det hele vil føre en sparsommelig Forvaltning, og man staaer overfor at bygge en forsvarlig og god Bro paa disse Steder, saa er jeg ikke i Tvivl om, at den Sum, jeg har beregnet dertil, vil være fuldt ud tilstrækkelig.

Man har i noget for høj Grad, synes jeg, regnet med Statsbanernes Tal overfor de Forslag, som er fremsatte som Ændringsforslag til Lovforslaget. Det ser ud for mig, som om Statsbanerne gerne vil kunne bevise med Tal, at deres Forslag er bedre. Deraf er opstaaet dette, at man er kommet til et helt andet Resultat ved Beregningen baade af den af mig udkastede Plan og af den Plan, som er udkastet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg for min Del er imidlertid ikke i Tvivl om, at det ærede Medlems Tal er fuldt forsvarlige, og jeg tror ikke mindre paa hans Opgivender end paa Generaldirektionens. Jeg er ikke i Stand til paa alle Omraader at godkende, hvad Generaldirektionen siger imod de Forslag, som den helst vil være fri for at faa med at gøre.

Da vi var ovre i Aarhus for at gøre os bekendt med Banegaardsforholdene, holdt Generaldirektøren et Foredrag for os, og i dette sagde han om den af mig ved 1ste Behandling af Lovforslaget fremsatte Tanke, at den Plan, jeg der havde udkastet, var den bedste, der var fremkommet med det for Øje at beholde Hovedbanegaarden, hvor den er; men, sagde han videre, Planen har de to Fejl, at Stationen bliver for kort, og at Planen bliver for dyr, dyrere end Ministerens Forslag. Hvad nu angaar dette, at Stationen bliver for kort, vil jeg bede ærede Medlemmer gaa op i Udvalgsværelset Nr. 11 og maale efter; naar de har maalt, vil de erkende, at den Plan, jeg har ud-